

РЕШЕНИЕ

№ 1352 / 25.06.2018г., гр. Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ВАРНА, в открито съдебно заседание на единадесети юни две хиляди и осемнадесета година, в състав:

СЪДИЯ: БОРИСЛАВ МИЛАЧКОВ

при секретаря Нина Атанасова изслуша докладваното от съдията Борислав Милачков адм. д. № 2244 по описа за 2017 г.

Производството е по реда на чл.145 и следващи от АПК във вр. с чл.40 и следващите от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията /СОПА/, представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков, чрез адв. Иванов, срещу решение рег. №ДОИ17000098ВН-003ВН/13.07.2017 г., издадено от секретаря на Община Варна, в частта за несъобразяването с предпочитаната от заявителя форма за предоставяне на информацията, а именно предоставяне на информацията **по електронен път** /електронно копие на изработения през 1900 год. първи кадастрален план /КП/ на гр. Варна на подплатени картони в мащаб 1:250 в jpeg , pdf – формат или друг формат на адрес office@sopa.bg или на друг интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните. В оспорената част административният акт се атакува с доводи за противоречието му с материалноправните разпоредби и несъответствието му с целта на закона – оспорват се доводите на ответника, че са налице материалните предпоставки по смисъла на чл.27, ал.1 от ЗДОИ, при които органът по чл.3 от същия закон може да предостави информацията на заявителя не във вида, в който той е посочил в заявлението си. Искане се от съда да постанови решение за отмяната на процесния административен акт в оспорената част като на органа се даде указание да предостави на СОПА исканото копие на КП в електронен вид или да я публикува, за което да му се определи конкретен срок. Претендират се разноски по делото. В съдебно заседание жалбата се поддържа от представляващия сдружението Ю. Чолаков и от упълномощения от него процесуален представител - адвокат И. Иванов.

Ответникът – Секретаря на Община Варна, не се явява, не се представлява. Депозирана е писмена молба с.д. 8009/30.04.2018 г.(стр.136) със становище по съществуващото на правния спор – счита, че с оглед на събраните в хода на производството доказателства, жалбата е неоснователна. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в полза на Община Варна. Прави възражение за прекомерност на претендираното от оспорващото сдружение адвокатско възнаграждение.

Административният съд, след като се запозна с твърденията, изложени в жалбата, като обсъди и анализира събраните по делото доказателства прие за установено следното:

От СОПА в Община Варна е депозирано заявление за достъп до обществена информация рег. № ДООИ170000982ВН/29.06.2017 г. за предоставяне на електронно копие от кадастрален план на първия кадастрален план на гр. Варна, изработения през 1900 год. на подплатени картони в мащаб 1:250 с нанесена с червен цвят улична регулация и последващи промени със син цвят. Заявителят изрично е посочил в заявлението формата, в която желае да получи достъп до обществената информация – по електронен път във формат jpeg, pdf или друг формат, на адрес office@sopa.bg или на друг интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните.

От секретаря на Община Варна с писмо рег. № ДООИ17000098ВН_001ВН/30.06.2017 г. (стр.6 от делото) е отправено искане до директор на Дирекция „Архитектура, градоустройство и устройствено планиране” /АГУП/за предоставяне на поисканата в заявлението по ЗДОИ информация.

В отговор от директор на Дирекция АГУП при Община Варна е издадено писмо рег. № ДООИ17000098ВН_002ВН/06.07.2017г. (стр.7), в което е посочено, че в Община Варна кадастралният план на гр. Варна от 1900 г. не се съхранява в електронен вид.

С оглед на горното секретарят на Община Варна е издал Решение рег. № ДООИ17000098ВН_003ВН/13.07.2017 г. (стр.8), с което е предоставен достъп до обществената информация по посоченото заявление, като на основание чл.27, ал.1, т.1 от ЗДОИ, поради амортизиране на картната основа предвид дългогодишното ѝ ползване, е разрешено информацията да се предостави под формата на преглед на оригинал на посочения план, с приемо – предавателен протокол. Определен е и 30-дневен срок, в който заявителят може да получи информацията.

Решението е връчено на сдружението-жалбоподател по електронен път на 13.07.2017 г. (в 16,29 ч.), след което е предприето съдебното му оспорване пред АС-Варна. Жалбата срещу решението е приета в Община Варна с рег. № ДООИ17000098ВН_004ВН на 27.07.2017 г. С оглед на това съдът приема, че оспорването е направено в рамките на регламентирания в чл.40,ал.1 от ЗДОИ във вр. с чл.149,ал.1 от АПК 14-дневен срок за оспорване. С оглед на така установените факти, жалбата се явява допустима и следва да се разгледа от съда по същество.

В хода на съдебното производство е изготвена и е приета от съда Съдебно – техническа експертиза. В съдебно заседание вещото лице поддържа заключението си. СТЕ се кредитира от съда, като дадена компетентно и безпристрастно по т.1, в която е описано техническото състояние на КП на гр. Варна от 1900г. и възможността същият да бъде сканиран и копиран. В останалата част СТЕ /по т.2 и т.3/ няма да бъде коментирана доколкото поставените въпроси касаят процеса на дигитализация на картен материал съгласно приложението на Наредба РД-02-20-5/15.12.2016г. на МРРБ, което е извън предмета на настоящия правен спор. Заключение на експерта е, че всички планове и карти на гр. Варна, изработени от 1878г. до 1965г. /в това число и КП от 1900г./, се съхраняват грижливо в специално изработени за целта дървени шкафове, а същите са разположени в самостоятелно помещение, специално приспособено за съхранение на този вид документи. Предвид дългогодишното ползване на посочените картни материали, същите са с наранени и разкъсани краища, но техните графични и текстови части са четливи. Няма зацапани и изтрити зони. Заключение на вещото лице е, че предвид това физическо състояние на документите, тяхното дигитализиране не може да се извърши с помощта на общо познатата техника, а за дигитализирането им съобразно Приложение №9 към чл.83 от Наредба РД-02-20-5/15.12.2016г. на МРРБ е необходимо да се използват специализирани техника и софтуер. Съдът споделя възражението на

жалбоподателя, че дигитализирането по реда на Приложение №9 е различно от обикновеното сканиране и не това е целения резултат с подаденото заявление.

При определяне предмета на настоящия правен спор следва да се има предвид, че основното повдигнато с жалбата възражение на СОПА е свързано, по съществото си с твърдението, че административният акт в оспорената част не съответства на обективната истина, а именно, че предоставянето на исканата обществена информация в заявената форма е невъзможно, поради амортизиране на картната основа. Не се оспорва, че на заявителя е предоставен достъп до поисканата обществена информация, но под формата на преглед на оригинал. Това е видно и от представените на стр.33 и 37 от делото протоколи по чл.35, ал.2 от ЗДОИ. Между страните по делото липсва спор досежно изложения в решението за ДДОИ мотив, че исканата от заявителя информация не се съхранява в Община Варна в електронен вид.

При преценка за законосъобразността на акта, съдът е длъжен преди да се произнесе по съществото на спора, да прецени неговата валидност, т.е. дали е постановен от компетентен орган, в кръга на неговите материални и териториални правомощия.

В настоящия казус обжалвания акт е издаден от Секретаря на Община Варна, оправомощен да разглежда постъпилите заявления по ЗДОИ и да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация по силата на приложената към доказателствата Заповед № 4628/15.12.2016г. (стр.26) на Кмета на Община Варна.

Съгласно чл. 28, ал.2 от ЗДОИ административният орган разполага с правомощието да определи длъжностно лице от кръга на поверената му администрация, което да се произнася с решения по чл. 28 от ЗДОИ, поради което настоящият състав на съда счита, че обжалваното решение е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите материални и териториални правомощия.

Дефиницията на понятието “обществена информация” е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Съгласно чл.27, ал.1, т.1 от ЗДОИ, органите са длъжни да се съобразят с предпочитаната форма за предоставяне на достъп до обществена информация, освен в изрично посочените в точки от 1 до 3 хипотези, пораждащи правото на органа да определи сам формата, в която да предостави информацията. Тези изключения са когато: 1. За нея няма техническа възможност; 2. Е свързана с необосновано увеличаване на разходите по предоставянето; 3. Води до невъзможност за неправомерна обработка на тази информация или до нарушаване на авторски права. Съгласно ал.2 на посочената разпоредба в случаите по ал.1 достъп до информацията се предоставя във форма, която се определя от съответния орган. В настоящия случай органът се е позовал на т.1 – няма техническа възможност за предоставяне на ОИ в предпочетената форма. С оглед на това задача на съда в настоящото производство е да установи налице ли са били материалните предпоставки за несъобразяване на органа с предпочетения от сдружението-заявител начин на предоставяне на информацията. Видно от заключението на изготвената по делото СТЕ макар и данните от КП на гр. Варна от 1900г. (графична и текстова част) да са четливи, то състоянието на материалния носител, подробно описан в експертизата, не позволява обработката на този план с техниката, с която Община Варна разполага към момента на постановяване на решението по ЗДОИ. Съдът съобрази и това, че става

въпрос за кадастрален план, изработен преди близо 120 години, което само по себе си предполага амортизация на материалния носител на информацията в много по-голяма степен от други планове, изработени в по-ново време, когато администрацията е обезпечена с консумативи с по-високо качество и нови възможности за по-дълго съхранение на графична и текстова информация.

Обработката на толкова стари картни източници предполага тя да е такава, че да не нанася на материалния носител на информацията такива вреди, които биха довели до нейното повреждане или унищожение. От представеното на стр. 139 от делото писмо на директора на Дирекция АГУП, при Община Варна става ясно, че всички скенери, с които разполага общината, предвид способа на копиране, са опасни за запазване целостта на конкретния кадастрален план от 1900г. В този смисъл не може да се твърди, че общественият интерес СОПА да получи копие на КП на гр. Варна от 1900 г. надделява над обществения интерес от запазване целостта на материалния носител, върху който е изработен този план така както е съхранен към настоящия момент.

Като неоснователни се преценяват доводите на оспорващото сдружение, че ответникът е можел и е бил длъжен да предостави търсената информация в предпочетената форма, ползвайки услугите на офиси за копирни услуги с оглед на това, че този начин на предоставяне на информацията предполага откриване на друг вид процедура – тази по реда на Наредба за възлагане на малки обществени поръчки, приета с ПМС № 249 от 17.09.2004 г. Това не съответства на целта на специалния закон - ЗДОИ. Такова производство не може да се проведе в рамките на установения в чл.28, ал.1 от ЗДОИ 14-дневен срок нито в срока по чл.30, ол.1 от същия закон. Освен това следва да се има предвид, че това би довело до необосновано увеличаване на разходите по предоставянето ѝ и в този смисъл е друго основание органът да предостави информацията във вид, различен от този, посочен от заявителя – чл.27, ал.1, т.2 от ЗДОИ.

Несъстоятелни се намират и твърденията, че органа е могъл да направи фотоснимки, дори и с мобилен телефон, които да предостави на заявителя. Както беше установено в хода на съдебното следствие процесния план от 1900 г. се съхранява върху 89 бр. картони с приблизителни размери 1 метър дължина и 0,750 м. ширина, които не могат да бъдат сканирани с наличната в Община Варна техника, без да има опасност от нарушаване на целостта на картния материал. Не става ясно, как заявителя би си съставил мнение за работата на Община Варна, ако получи 89 бр. снимки, които не са подредени и не представляват цялостна карта.

Отделно от горното съдът намира, че макар и заявление рег. № ДОИ170000982ВН/29.06.2017 г. формално да е подадено като такова по ЗДОИ, по своята същност то представлява искане за извършване на административна услуга по смисъла на §1, т.2 от ДР на Закона за администрацията във връзка с §8 от ПЗР на АПК – снабдяване с копия от документи. Основание за това дава самото заявление, с което е започнало административното производство. В него представляващият СОПА е посочил, че иска от името на сдружението да бъде предоставено електронно копие от КП на гр. Варна от 1900 г., т.е. не е посочена обществената информация, която се търси от заявителя, съобразно изискванията за форма и съдържание на заявлението, установени чл.25, ал.1, т.2 от ЗДОИ. Посочен е само КП на гр. Варна от 1900г. като материален носител на информация, но не и конкретната информация, която се търси. Друго довод, който навежда на извод, че производството по своя характер е такова за извършване на административна услуга, е факта, че безспорно на представляващия СОПА е предоставен достъп до кадастралния план на гр. Варна от 1900 г., но същият е останал недоволен от

това, че не му е предоставено копие в посочения в заявлението електронен вид. Не на последно място следва да се има предвид като друг аргумент в същия смисъл и изявлението на представляващия СОПА в съдебно заседание, когато същият на въпрос на съда отговаря, че информацията му е нужна, за да я публикува. Според дефиницията на понятието „обществена информация“, дадена в чл. 2 от ЗДОИ, преследваната от закона цел е с получаването на информацията гражданите да получат възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти, а не да съставят собствен архив от документи. В този смисъл – Решение №1606/21.09.2012г. по административно дело № 11296 по описа на ВАС за 2011 г.

Изложените по-горе доводи навеждат на извод за липса на основанията, предвидени в чл.146 от АПК за отмяна на акта в оспорената част. Жалбата е неоснователна.

При този изход от делото, сторените от сдружението-жалбоподател разноски следва да останат за негова сметка, а съгласно чл.143,ал.4 от АПК същият следва да заплати на юридическото лице, към което принадлежи органа, издал процесното решение рег. №ДОИ17000098ВН-003ВН/13.07.2017 г., юрисконсултско възнаграждение. На основание чл.78, ал.8, вр. чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр.чл.144 от АПК, поради това, че делото не е с фактическа и правна сложност, следва на Община – Варна, да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в минималния предвиден размер съгласно чл.24 от НЗПП, а именно 100 лева.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2, предложение последно съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията гр. Варна, представлявано от Юлиан Чолаков, срещу решение с рег.№ ДОИ17000098ВН_003ВН/13.07.2017 г. на секретаря на Община Варна, в частта му относно несъобразяването с предпочитаната от заявителя форма за предоставяне на информацията.

ОСЪЖДА Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, представлявано от Юлиан Чолаков, със седалище и адрес на управление : гр. В. „бул. „Вл. Варненчик“ №133,бл.40,вх.А,ап.43, ЕИК 176143308 **ДА ЗАПЛАТИ** на Община Варна сумата от 100 лв. / сто лв./ за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :